

gaa det ærede Medlem fra Helsingør. Det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en ret stor Fejltagelse, idet han gik ud fra, at dette Hjem faar et Statstilskud, som det ærede Medlem siger vistnok er paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i hvert Tilfælde paa nogle Hundrede Tusinde Kroner. Sandheden er den, at af det Beløb paa 643,000 Kr., hvormed Regnskabet, saa vidt jeg husker, balancerer, ydes de 120,000 Kr. af Staten som Driftstilskud og 30,000 Kr. som Tilskud til Forrentning og Amortisering af Laan, altsaa i alt 150,000 Kr. fra Staten, medens Resten, omkring ved $\frac{1}{2}$ Mill., fremkommer ad privat Vej. Men saa rettede det ærede Medlem et meget kraftigt Angreb paa Hjemmets ledende Læge, Professor Panum, om hvem det ærede Medlem sagde, at han var en i alle Henseender højst ubehagelig Herre. Det er en meget haard Dom at fælde over en Mand, og jeg haaber, ærede Medlemmer vil indrømme mig: en ganske uretfærdig Dom, naar man tager i Betragtning, at den Mand i en lang Aarrække uden ringeste Vederlag har gjort et stort Arbejde derude. Det er først fra 1909, at han, efter at Hjemmet var vokset op til den Størrelse, det nu har, har faaet en ganske beskeden Løn. Jeg synes dog, det vidner om, at der er Hjertelag hos denne Mand overfor de Mennesker, der er paa Livets Skyggeside, og det gør dog, at man ikke har Lov til at kalde ham en i alle Henseender højst ubehagelig Herre. Jeg mener tværtimod, at det Hjertelag, han her har dokumenteret saa kraftigt, som vistnok ikke ret mange andre har haft Lejlighed til overfor de smaa i Samfundet, paa nogen Maade kan forsones med et og andet i den Mands Væsen, man kunde ønske anderledes. Jeg tror, at naar det kommer til Stykket, fortjener den Mand Tak og Paaskønnelse, og jeg ved, at der rundt omkring i vort Land er mangfoldige Mennesker, som netop yder ham Tak og Paaskønnelse for det Arbejde, han har gjort for dem. Det ærede Medlem fremførte nogle Eksempler paa, hvor hensynsløs og ubehagelig en Herre Professor Panum er. Det ærede Medlem fortæller, at der fra et Børnehjem i Fredensborg blev sendt et Barn ind til Hjemmet, et Barn, hvis Ben var meget krogede, men Professor Panum vilde ikke have det mindste med det stakkels Barn at gøre, men fosedede Plejemoderen ud ad Døren, som det ærede Medlem udtrykte sig. Sandheden er den, at dette Barn foruden at have et daarligt Ben tillige havde en Hjertefejl, og at Professor Panum ikke turde inddrage sig paa en Operation af den Grund, men der blev tilbudt dette Barn et Ophold paa Hjemmets Sana-

torium, et Tilbud, som imidlertid ikke blev modtaget. Saa siger det ærede Medlem, at der sad en Moder grædende i Grønningen udenfor Hjemmet med et lille Barn, hvis Fødder var i høj Grad deforme. De blev paa Hjemmet kostede ud, man vilde ikke gøre noget ved det ulykkelige Barn. Ude paa Hjemmet nedlægges en ganske bestemt Protest mod dette; man kender ikke det ringeste til et saadant Tilfælde, saa det maa ganske sikkert være en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Saa siger det ærede Medlem, at man derude paa Hjemmet ikke gør opmærksom paa, at Udgiften til Bandager o. s. v. ikke er Fattighjælp. Det er ganske urigtigt, man gør netop paa det alleromhyggeligste opmærksom paa dette ude paa Hjemmet.

Dernæst rettede det ærede Medlem (Christian Rasmussen) et Angreb paa Hjemmets Skoleafdeling. Han udtalte sig først meget rosende om Værkstederne; han gør sig for øvrigt skyldig i en Fejltagelse, idet alle Værkstederne derude er Skoleværksteder, det er netop Skolen; der gives Undervisning i en hel Del Fag derude — det ærede Medlem vil kunne finde en Redegørelse derfor i Samfundets Beretning Side 12 —, og der er saa til disse Haandværkerskoler knyttet Aftenskoler med almindelig Skoleundervisning et Par Timer hver Aften. Det ærede Medlem roser disse Haandværkerskoler, men retter et skarpt Angreb paa noget, han kalder Skoleafdelingen. Jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem dermed tænker paa Skolen for de unge Piger, hvor de uddannes i Skrædersyning o. s. v. Han siger, at de her opdrages til at blive fine Damer, at de ikke faar Lov til at rede deres Seng og vaske deres Spiseredskaber o. s. v., men har Opvartning, og han siger, at de lærer kun Hedebosyning, fint Broderi, kort sagt, at de opdrages til at blive fine Damer. Der tager det ærede Medlem saa fuldstændig fejl; jeg kender den Virksomhed paa meget nært Hold, og jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvorledes Dagen gaar for disse unge Piger i denne Afdeling. Jeg har netop liggende for mig her en Dagsorden for disse unge Piger: de reder deres Seng om Morgen, gør deres Vandtøj i Orden, tørrer Støv af i Dagligstuen og i Systuerne, pudser Laase, og hvad der hører til Orden i Stuerne, og i Løbet af Dagen har de saa 6 Timers Arbejde i det Fag, hvori de skal uddannes som Erhverv; endvidere har de hver Dag to Timers Aftenskole, Lørdag undtagen. Om Aftenen pudser de deres eget Fodtøj og de Kammeraters, som ikke selv er i Stand til at gøre det, og de, som ikke er hindrede